

पद चाळीसची लपलेली इतिहासकथा - संख्या अकरा

अकरा क्रमांक

Jeff Pippenger

2026-05-21

योएलचे पुस्तक कदाचित पवित्रशास्त्रातील उत्तरपावसाविषयीचे सर्वात थेट प्रकटीकरण आहे, आणि योएल आरंभी प्रथम लौदिकीया सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीने सिद्ध केलेल्या धर्मत्यागाच्या चार पिढ्यांचा उल्लेख करतो. योएलच्या आरंभीच्या वचनेमध्ये दर्शविलेल्या वाढत्या विध्वंसाच्या त्या चार पिढ्या यहेज्केल अध्याय आठमधील वाढत्या चार घृणास्पद कृत्यांशी अनुरूप आहेत. 1863 ते 1888 हा पहिला कालखंड दर्शवितो, आणि तो 1843 व 1850 च्या पायोनियर चार्ट्सवर दर्शविल्याप्रमाणे, हबक्कूक अध्याय दोनमध्ये प्रतिपादित केलेल्या, आणि दहा आज्ञांच्या दोन पट्ट्यांद्वारे दर्शविलेल्या कराराचे प्रतीक असलेल्या मिलेराइटांच्या पायाभूत संदेशाच्या नकाराचे प्रतिनिधित्व करतो.

1888 ते 1919 हा तो पिढीकाल दर्शवितो ज्याने विश्वासाद्वारे नीतिमत्त्वाच्या अनुभवास नाकारले, आणि जो फिलदेल्फिया मंडळीने दर्शविलेल्या अनुभवाची निर्मिती करतो. पहिल्या पिढीत बंडाचे केंद्र विल्यम मिलर यांनी प्रतिनिधित्व केलेल्या नेतृत्वाच्या कार्यावर होते, आणि 1888 च्या दुसऱ्या पिढीत भविष्यवाणीच्या आत्म्याच्या नेतृत्वाविरुद्ध बंड करण्यात आले. 1919 ची तिसरी पिढी विल्यम वॉरेन प्रेस्कॉट यांच्या The Doctrine of Christ या पुस्तकाने आरंभ झाली आणि 1956 मधील Questions on Doctrine या पुस्तकाने समाप्त झाली. ती तिसरी पिढी जगाशी तडजोड करणारी पिढी होती, कारण अॅडव्हेंटिझमने American Medical Association च्या वैद्यकीय पद्धतीची मान्यता, तसेच धर्मत्यागी प्रॉटेस्टंटवाद आणि रोमन कॅथलिक धर्माच्या शैक्षणिक विद्वानांकडून आपल्या महाविद्यालयांची मान्यता मिळविण्याचा प्रयत्न केला.

तिसऱ्या पिढीत एलेन व्हाइट यांच्या लेखणीतून आलेला शैक्षणिक सल्ला नाकारण्यात आला आणि त्याऐवजी ग्रीसच्या शैक्षणिक तत्त्वज्ञानाद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या जगातील खोट्या शैक्षणिक पद्धतींनी त्याची जागा घेतली. ग्रीक शिक्षणाचे प्रतिनिधित्व देवी अथेना हिच्याद्वारे केले जाते; तिची प्रतिष्ठापना टेनेसी राज्यातील नॅशव्हिल येथील प्रतिकृती पार्थेनॉन मंदिरात करण्यात आली आहे.

खरे शिक्षण बायबलमध्ये संदेष्टा एलीशा यांच्याशी संबंधित संदेष्ट्यांच्या शाळांच्या उदाहरणातून प्रकट झाले होते. इ.स.पू. १६७ मधील मक्काबी बंडापासून पुढे इ.स. ७० मध्ये यरुशलेमच्या विनाशापर्यंत, प्राचीन प्रत्यक्ष गौरवशाली भूमीच्या संस्कृती आणि राष्ट्रात ग्रीक शिक्षणाने केलेल्या शिरकावाविरुद्ध ते मोठ्या प्रमाणात एक निषेध होते. मक्काबींचा निषेध हा प्रत्येक स्तरावरील ग्रीक प्रभावाविरुद्धचा उठाव होता; परंतु मक्काबी धर्मोन्मत्तांच्या इतिहासात आणि प्रेरणांमध्ये ग्रीसच्या शैक्षणिक प्रभावाची व्याप्ती इतकी सर्वव्यापी होती की, ग्रीक शिक्षण हे यहुदांनी येशू ख्रिस्ताला आपल्या मशीहा म्हणून नाकारण्याशी संबंधित कदाचित सर्वात मोठे कारण होते, या वास्तवापासून ते वेगळे करता येत नाही. यहुदांवर ग्रीक शिक्षणाच्या नकारात्मक प्रभावाची, तसेच खोट्या शिक्षणाने यहुदांकडून ख्रिस्ताचा नकार आणि त्याच्या क्रुसावरील वधास दिलेल्या हातभाराची ओळख करून देणारी पुस्तके लिहिली गेली आहेत.

मक्काबी बंड हे आधुनिक आध्यात्मिक गौरवशाली देशातील 1776 च्या बंडाशी सुसंगत आहे. सध्या संयुक्त राज्यांमध्ये 4,000 पेक्षा अधिक नोंदणीकृत विद्यापीठे आहेत, जी ग्रीक आणि जेसुइट शैक्षणिक पद्धतींच्या तत्त्वज्ञानावर उभारलेली आहेत. गेल्या दहा-पेक्षा-अधिक वर्षांतील अराजकता आणि कायदाभंग यांचा थेट मागोवा संयुक्त राज्यांतील तथाकथित शैक्षणिक केंद्रांपर्यंत घेता येतो; ही केंद्रे अनेक दशकांपासून अशा विद्यार्थ्यांचे मतप्रबोधन करित आली आहेत, ज्यांना जागतिकतावादी तत्त्वज्ञान स्वीकारण्यासाठी आधीच माध्यमे आणि मनोरंजनाच्या स्रोतांनी सवयीचे बनविले होते, आणि ही तत्त्वज्ञाने फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या काळातील सैतानी तत्त्वज्ञानातून

उद्भवलेली आहेत. आजच्या विद्यापीठांतील विद्यार्थ्यांना, श्वेतवर्णीय लोकांवर, ख्रिस्ती लोकांवर आणि खऱ्या अमेरिकन इतिहासावर आघात करण्यासाठी रचलेल्या शैक्षणिक केंद्रांत प्रवेश करण्यापूर्वीच, सदोम आणि गमोरा यांनी दर्शविलेल्या जीवनशैलीचा स्वीकार करण्यासाठी आधीच सवयीचे बनविण्यात आले होते. आज संयुक्त राज्यांचा असा कोणताही नागरिक, जो बायबल आणि भविष्यवाणीच्या आत्म्यात निर्देशित केल्याप्रमाणे रस्त्यांत फेकून दिल्या जात असलेल्या न्याय आणि सत्याची पूर्तता करणारी न्यायव्यवस्थेतील ही अखंड दुहेरी पातळीची रचना समजून घेऊ इच्छितो, त्याने हे समजून घेतले पाहिजे की विद्यमान परिस्थिती ही उद्देशपूर्वक रचलेल्या आघातामुळे निर्माण होत आहे, जो मानवजातीला अभिजन जागतिकतावाद्यांच्या—अजगर शक्तीच्या!—नियंत्रणाखाली आणण्यासाठी बनविलेल्या शिक्षणप्रणालीद्वारे जीवनाच्या अगदी प्रारंभीच्या वर्षांपासून मतप्रबोधनाच्या रूपाने रूजविला जात आहे!

एलेन व्हाइट यांच्या लेखनात पाच प्रमुख विषय आहेत; शिक्षण, आरोग्यसुधारणा, ख्रिस्ती जीवन, महान संघर्ष हा विषय, आणि व्यवहार्य भक्ती. शिक्षण हा भविष्यवाणीच्या आत्म्यातील पाच प्रमुख विषयांपैकी एक आहे, आणि एलेन व्हाइट या देवाच्या वचनात उल्लेख केलेल्या प्रत्येक संदेष्ट्याप्रमाणेच बायबलनिष्ठ संदेष्टी होत्या. इतर बार्बीसह, याचा अर्थ असा होतो की त्यांचे जीवन एक लाख चव्वेचाळीस हजारांसाठी आणि त्यांच्याकरिता एक आदर्श आहे. कोणी असे मानण्यापूर्वी की केवळ ख्रिस्तच आपला आदर्श असावा; पौल असे म्हणतो:

कारण ख्रिस्तामध्ये तुमच्याकडे जरी दहा हजार शिक्षक असले, तरी पुष्कळ पिता नाहीत; कारण ख्रिस्त येशूमध्ये सुवार्तेच्या द्वारे मी तुम्हाला जन्म दिला आहे. म्हणून मी तुम्हाला विनवितो, माझे अनुकरण करणारे व्हा. 1 Corinthians 4:15, 16.

एक संदेष्टा म्हणून एलेन व्हाइट एक आदर्श उदाहरण आहे. एलेन व्हाइट यांनी केवळ एकदाच मंडळाच्या सदस्याची भूमिका स्वीकारली, आणि तो प्रसंग असा होता की एका महाविद्यालयाच्या स्थापनेच्या वेळी—ज्याने तिच्या सेवाकार्यातील पाच प्रमुख विषयांपैकी एक म्हणून मांडण्यात आलेल्या खऱ्या शिक्षणाच्या तत्त्वांना स्वीकारले होते. टेनेसी राज्यातील मॅडिसन येथील ते महाविद्यालय टेनेसी राज्यातील नॅशव्हिलच्या महानगरीय जिल्ह्यात स्थित आहे. तिने 1904 पासून 1915 मध्ये तिच्या मृत्यूपूर्वीच्या एका वर्षापर्यंत मॅडिसन महाविद्यालयाच्या संस्थापक मंडळावर राहण्यास केवळ संमती दिली एवढेच नव्हे, तर ज्या भूमीवर ते महाविद्यालय स्थापण्यात आले ती भूमी निवडण्यातही तिची निर्णायक भूमिका होती. नॅशव्हिल हे त्या ग्रीक शिक्षणप्रणालीचे केंद्र आहे, ज्याने मक्काबींच्या इतिहासात यहुद्यांना त्यांच्या मशीहाला स्वीकारण्यापासून रोखण्यास मदत केली; आणि ते मक्काबी आज आपण ज्या काळात जगत आहोत त्या काळातील धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाचे प्रतीकरूप आहेत. मक्काबींची रेषा चाळीसाव्या वचनाच्या गुप्त इतिहासात ठामपणे मांडलेली आहे, जी त्या धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाचे प्रतिनिधित्व करते, ज्याला आता ग्रीक शिक्षणाच्या ह्याच—जरी आधुनिक स्वरूपातील—विध्वंसक फळांनी पूर्णपणे संस्कारित करण्यात आले आहे.

अॅडव्हेंटिझमच्या तिसऱ्या पिढीत, 1888 मध्ये ज्यांनी भविष्यवाणीच्या आत्म्याचा नकार केला होता त्या नेतृत्वाने आपली शैक्षणिक व्यवस्था जगाच्या मान्यताप्राप्तीच्या संरचनेच्या अधीन करण्याचा निर्णय घेतला. नॅशव्हिल हे सत्य आणि असत्य अशा दोन्ही शिक्षणांचे प्रतीकात्मक केंद्र दर्शविते. संपूर्णत्वाचा नाश करण्यासाठी सत्याला वेगळे केलेल्या विषयांमध्ये विभागण्यावर आधारित असलेल्या ग्रीक शिक्षणाच्या विपरीत, भविष्यवक्त्याने त्याच शहराची निवड केली जी जगाने ग्रीक शिक्षणाचे संस्थानीकरण करण्यासाठी निवडली होती. खरे शिक्षण हे सिस्टर व्हाइट यांच्या इतर चार प्रमुख विषयांचे—आरोग्यसुधारणा, व्यावहारिक भक्ती, ख्रिस्ती जीवन, आणि विशेषतः The Great Controversy या विषयाचे—मूलभूत अधिष्ठान आहे.

येशू नेहमी आरंभीच्या घटनांद्वारे शेवट स्पष्ट करतो, आणि एदेनच्या बागेतील परीक्षा जगासमोर आता उभी ठाकलेल्या परीक्षेचे चित्रण करते. शेवटची परीक्षा प्रत्येक बायबलाधिष्ठित परीक्षेसारखीच आहे, कारण देव कधीही बदलत नाही. बायबलातील परीक्षा ही तीन टप्प्यांची परीक्षण-प्रक्रिया असते, जी त्या परीक्षण-प्रक्रियेच्या शेवटी प्रकट होणारे दोन वर्ग निर्माण करते. पहिला देवदूत त्या तीन टप्प्यांना असा व्यक्त करतो: देवाला भिऊन राहा, त्याला गौरव द्या; कारण न्यायाच्या कसोटीच्या परीक्षेची वेळ आली आहे. पहिला टप्पा म्हणजे भले आणि वाईट यांच्या ज्ञानाच्या वृक्षाचे फळ

खाऊ नये, ही आज्ञा होती. देवाविषयी आवश्यक असा भयभाव नसल्यामुळे, हव्नेने वृक्षाच्या परीक्षेत अपयश पत्करले आणि भले तसेच वार्ड अशा दोन्हीचे प्रतीक असलेले फळ खाल्ले. आदामाचा देवभय त्याला त्या वृक्षाच्या बंडात सहभागी होण्यापासून रोखू शकला नाही, आणि दैवी उपस्थितीच्या स्थिर वासाविना असलेले जीवन त्यांनी प्रकट केल्यामुळे न्याय त्यांच्यादोघांवरही आला.

अंतकाळातील परीक्षा एका इशान्याने आरंभ होते—मानवजातीची कृपाकालीन संधी समाप्त होण्याच्या अगदी आधी येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणात उघड करण्यात आलेल्या ज्ञानवृद्धीचे ग्रहण करण्याचा इशारा. अॅडव्हेंटिझममध्ये असोत किंवा अॅडव्हेंटिझमच्या बाहेर असोत, ही परीक्षा आपल्या काळात उघड करण्यात आलेल्या “ज्ञान”वृद्धीचा स्वीकार किंवा नकार यावर आधारलेली आहे. ज्ञानाची ही परीक्षा बागेतील परीक्षेच्या वृक्षाद्वारे दर्शविली आहे, जो चांगल्याचे किंवा वार्डटाचे ज्ञान दर्शवितो. 1904 मध्ये टेनेसी राज्यातील नॅशव्हिल येथे खरी शिक्षणव्यवस्था स्थापित व प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविण्यात आली, आणि 1897 मध्ये नॅशव्हिल येथे खोटी शिक्षणव्यवस्था स्थापित व प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविण्यात आली; त्यानंतर 1920 मध्ये ती पुन्हा उभारून कायमस्वरूपी रचना म्हणून स्थापन करण्यात आली. संदेशूच्या जीवनकाळात खरी शिक्षणव्यवस्था नॅशव्हिलमध्ये प्रतिष्ठित करण्यात आली, आणि खोटी शिक्षणव्यवस्थाही तेथेच प्रतिष्ठित करण्यात आली. 1915 मध्ये तिच्या मृत्यूनंतर, पार्थेनॉन मंदिराच्या दुसऱ्या व कायमस्वरूपी बांधकामात खोटी शिक्षणव्यवस्था पुनर्स्थापित करण्यात आली, आणि लाओदिकेयाच्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्चच्या नेतृत्वाने जगाशी केलेल्या तडजोडीद्वारे खरी शिक्षणव्यवस्था नाकारण्यात आली.

नॅशव्हिलचे टोपणनाव, “दक्षिणेचे अथेन्स”, यामुळे 1897 च्या Centennial Exposition साठी त्या इमारतीची केंद्रबिंदू म्हणून निवड करण्यात प्रभाव पडला. त्या प्रदर्शनातील अनेक इमारती प्राचीन मूळ नमुन्यांवर आधारित होत्या. तथापि, पार्थेनॉन हीच एकमेव इमारत होती जी अचूक प्रतिकृती होती. आजचे नॅशव्हिल, टेनेसी, आपल्या संगीतासाठी प्रसिद्ध आहे; परंतु Johnny Cash Museum अस्तित्वात येण्यापूर्वी, नॅशव्हिल हे गायनासाठी नव्हे, तर शिक्षणासाठी प्रसिद्ध होते.

१८५० च्या दशकापर्यंत, अनेक उच्च शिक्षण संस्थांची स्थापना झाल्यामुळे नॅशव्हिलने आधीच “दक्षिणेचे अथेन्स” हे उपनाम मिळवले होते; सार्वजनिक शालेय व्यवस्था स्थापन करणारे ते अमेरिकेतील दक्षिणेकडील पहिले शहर होते. शतकाच्या अखेरीस, नॅशव्हिलमध्ये फिस्क युनिव्हर्सिटी, सेंट सेसिलिया अकॅडमी, मॉंटगोमेरी बेल अकॅडमी, मेहॅरी मेडिकल कॉलेज, बेलमॉंट युनिव्हर्सिटी आणि वॅडरबिल्ट युनिव्हर्सिटी या सर्वांनी आपली दारे उघडली होती. त्या काळी, नॅशव्हिल दक्षिणेतील सर्वात सुसंस्कृत आणि सुशिक्षित शहरांपैकी एक म्हणून ओळखले जात होते, आणि ते संपत्ती व संस्कृतीने परिपूर्ण होते.

प्रेरित वचनमध्ये अधर्माचे गूढ हे नाम आणि क्रियापद या दोन्ही स्वरूपांत आढळते. प्रेरणा सैतानाची, आणि पोपाची—ज्याला सिस्टर व्हाईट सैतानाचा “उजवा हात” म्हणतात—अधर्माचे गूढ म्हणून ओळख करून देते. तरीही “अधर्माचे गूढ” हे सत्य आणि भ्रम यांच्या मिश्रणाचेही वर्णन करते. योएलच्या धर्मत्यागाच्या चार पिढ्या यहेज्केल अध्याय आठमधील क्रमाक्रमाने वाढत जाणाऱ्या चार घृणास्पद कृत्यांशी जुळतात. हे दोन साक्षीदार प्रकटीकरणातील पहिल्या चार मंडळ्यांशी जुळतात, आणि तिसरी मंडळी ही ख्रिस्ती धर्मास मूर्तिपूजेची एकत्रित करणाऱ्या कॉन्स्टन्टाईनच्या तडजोडीद्वारे दर्शविली जाते. त्या पहिल्या चार मंडळ्या प्राचीन इस्राएलच्या इतिहासाशी जुळतात, जो आधुनिक इस्राएलच्या इतिहासाचे प्रतीक आहे.

प्राचीन इस्राएलच्या तिसऱ्या पिढीत, इस्राएलच्या राजांनी इतर राष्ट्रांशी अशा संधी केल्या ज्या देवाच्या लोकांशी कधीही संधिबद्ध केल्या जाऊ नयेत. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात मांडल्याप्रमाणे प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएल आणि ख्रिस्ती मंडळी यांतील समांतरता हा एक भविष्यसूचक विषय आहे, जो *Habakkuk's Tables* या शीर्षकाच्या अभ्यासामध्ये स्पष्टपणे मांडलेला आहे. योएल, यहेज्केलच्या चार क्रमशः वाढत्या घृणास्पद कृत्यांमध्ये सूर्याला दंडवत घालणाऱ्या पंचवीस वडिलधान्यांशी, देवाचे निवडलेले करारबद्ध लोक असण्यापासून “विच्छिन्न” झालेल्या चौथ्या आणि अंतिम पिढीची सांगड घालतो. ती चौथी पिढी, ज्यात लौदिकीयेचे सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिझम रविवारीच्या

कायद्याच्या वेळी सूर्याला दंडवत घालत असताना विच्छिन्न केले जाते, थ्यातीरा या चौथ्या मंडळीशी जुळते, जी ५३८ मधील किंवा लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्यातील पोपसत्तेच्या राज्याचे प्रतीक आहे. पर्गमोस ही तिसरी मंडळी “तडजोड” दर्शविते—मग ती प्राचीन इस्राएलने मूर्तिपूजक राज्यांशी संधान बांधणे असो, किंवा कॉन्स्टाईनने मूर्तिपूजेला ख्रिस्ती धर्माशी एकत्र करणे असो—आणि ते दोन साक्षीदार प्रकटीकरण तेराच्या पृथ्वीपशूच्या तिसऱ्या पिढीला संबोधित करतात.

संयुक्त संस्थानांच्या चार पिढ्या—ज्यांचे, इतर सत्यांबरोबर, ४००/४३० वर्षांच्या दास्यकाळात मिसरद्वारे प्रतिरूपण झाले होते—यांचा शेवट फारो लाल समुद्राच्या पाण्यात बुडाल्याने झाला. त्या पाण्याने त्या राष्ट्राचा अंत चिन्हित केला, ज्याचा न्याय देवाने प्राचीन इस्राएलासाठी संदेष्टा मोशेच्या द्वारे मुक्ती घडवून आणली तेव्हा होणार होता. देवाच्या कलीसियावरील न्याय संपन्न होतो त्या कालखंडातच संयुक्त संस्थानांवर न्याय येतो; म्हणून हे लक्षात घेतले पाहिजे की, फारोचे जीवन संपविणारे पाणी त्या पूर्ववाऱ्याच्या मुक्ततेमुळे फारोवर आले, जो देव आपल्या निवडलेल्या लोकांना सोडवित असताना त्या पाण्यांना त्यांच्या जागी रोखून धरत होता. तो पूर्ववारा म्हणजे तिसरे संकट होय, जे प्रकटीकरण अकरातील भूकंप येतो तेव्हा रविवारच्या कायद्यावर प्रहार करते.

पृथ्वी-पशूच्या चौथ्या आणि अंतिम पिढीच्या आधी येणारी पिढी, रिपब्लिकन आणि प्रोटेस्टंट या दोन्ही शिंगांवर पूर्ण होते. रिपब्लिकन शिंगाने आपल्या तिसऱ्या पिढीत जो तडजोडीचा मार्ग स्वीकारला, तो पहिल्या महायुद्धाच्या आसपासच्या काळात साध्य झाला; आणि त्याने संयुक्त राज्यांनी आपली आर्थिक रचना फेडरल रिझर्व्हच्या जागतिकतावाद्यांच्या हाती सोपविल्याचे चिन्हांकित केले. त्याच काळात, लाओदिकीय सातव्या-दिवशी अॅडव्हेंटिझमने आपल्या वैद्यकीय आणि शैक्षणिक कार्यास सांसारिक शिक्षण व वैद्यकशास्त्राच्या निकषांनुसार “मान्यता” मिळविण्याचा प्रयत्न केला. क्रियापद म्हणून “अधर्माचे गूढ” हे कॉन्स्टाईन आणि प्राचीन इस्राएलच्या राजांनी जगातील सत्तांशी केलेल्या तडजोडीचे प्रतिनिधित्व करते. या तडजोडीचे वर्णन करण्यासाठी प्रेरणेने वापरलेला शब्द “अॅमलगमेशन” हा आहे, ज्याची एलेन व्हाइटच्या काळातील शब्दकोशात अशी व्याख्या केली आहे; “to mix or unite in an amalgam; to blend.” चांगले आणि वाईट याच्या ज्ञानाचे झाड हे अॅमलगमेशनचे झाड आहे, तडजोडीचे झाड आहे. “अंतिम महान संघर्ष” ही रविवार-कायद्याची संकटावस्था आहे, आणि त्या संकटासाठी सैतानाची तयारी म्हणजे “अधर्माचे गूढ” होय, जे मानवी बुद्धीला दैवी प्रकटीकरणाशी मिसळते.

“जेव्हा सर्वजण आपापली बाजू घेतील, त्या शेवटच्या प्रबल संघर्षासाठी सैतान आपले डावपेच तन्मयतेने आखत आहे....”

“जगात प्रबळ ठरणारे स्वर ऐका, सत्तांना ओळखा. प्रार्थनेचा एखादा स्वर आहे काय? देवाची दखल घेतली जाते, असे एखादे चिन्ह तुम्हाला दिसते काय? याजक आहेत, पुष्कळ आहेत; परंतु ते यहोवाच्या नियमशास्त्राला आपल्या पायाखाली तुडवीत आहेत. त्यांच्या वस्त्रांवर आत्म्यांच्या रक्ताचे डाग लागलेले आहेत. मोठमोठ्या जमावांनी दुष्टात्म्यांना बलिदाने अर्पण केली आहेत. तुम्ही, जे आज्ञापालन आणि आज्ञाभंग यांच्या मधे डळमळीत आहात, पाहा. आपल्या कल्पनेत सैतानाच्या वेदीपाशी उपासना करणाऱ्या त्या अफाट जनसमुदायांकडे पाहा. त्या संगीताकडे, त्या भाषेकडे लक्ष द्या, ज्याला उच्च शिक्षण असे म्हटले जाते. पण देव त्यास काय घोषित करतो?—अधर्माचे गूढ.” Pamphlets, 004, 11.

अंतिम संघर्षात, जेव्हा “सर्व जण बाजू घेतील,” तेव्हा एदेन बागेतील परीक्षा पुन्हा घडते. प्रारंभी जी परीक्षा एका बागेच्या मध्यभागी असलेल्या एका वृक्षापुरती मर्यादित होती, तीच शेवटी संपूर्ण जगात पुन्हा घडते. अंतिम युद्धाच्या आधी सैतानाचे कार्य “अधर्माचे रहस्य” आहे, ज्याची व्याख्या “उच्च शिक्षण” अशी केली जाते! पृथ्वीच्या पशूच्या भूमीत “उच्च शिक्षणाचे” प्रतीक टेनेसी राज्यातील नॅशविल येथे आढळते—‘दक्षिणेचे अथेन्स’—जिथे पार्थेनोन मंदिर स्थित आहे; हे त्या खऱ्या शिक्षणाच्या विरोधात उभे आहे, जे एके काळी नॅशविलमध्ये मॅडिसन कॉलेजद्वारे प्रतिनिधित्व केले जात होते. प्रेरणेतील पुढील विधान या लेखाच्या शेवटी संपूर्णपणे उद्धृत केले आहे; परंतु या टप्प्यावर काही मुद्दे विचारात घेतले पाहिजेत.

“या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीच्या कार्यात इतक्या मोठ्या प्रमाणावर स्थान घेणाऱ्या अधर्माच्या गूढाचा काळजीपूर्वक शोध घेण्यासाठी सर्वांना ज्ञानाची आवश्यकता आहे....”

“पुनर्स्थापित स्वर्गाकडे जाण्यासाठी कोणताही मध्यम मार्ग नाही. या शेवटच्या दिवसांसाठी मनुष्याला दिलेला संदेश मानवी युक्तीबरोबर मिश्रित होण्यासाठी नाही....”

“ज्यांना देवाने विश्वासाच्या उच्च पदांवर उन्नत केले आहे, ते स्वर्गीय प्रकाशापासून वळून मानवी शहाणपणाकडे जाऊ शकतात.... जे सर्वजण असा स्वभाव धारण करू इच्छितात की ज्यामुळे ते देवाबरोबर सहकारी कामकरी होतील आणि देवाची प्रशंसा प्राप्त करतील, त्यांनी स्वतःला देवाच्या शत्रूंपासून वेगळे केले पाहिजे, आणि ख्रिस्ताने जगाला देण्यासाठी योहानाला दिलेले सत्य कायम राखले पाहिजे.” Manuscript Releases, volume 18, 30-36.

“ज्ञान” आवश्यक असलेले “सर्व” हे त्या सर्वांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे अशा एका परीक्षेच्या प्रक्रियेत आणले जातात की जी अखेरीस उपासकांच्या दोन वर्गांची निर्मिती करते. “शहाणे” ते आहेत, जे आवश्यक “ज्ञान” प्राप्त करतात. ही परीक्षेची प्रक्रिया येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघड केले जाते तेव्हा, मानवी कृपाकालाच्या समाप्तीच्या अगोदरच, सुरू होते. त्या उघडकीस येण्यामुळे “ज्ञानाची वाढ” सुरू होते. जे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाशी संबंधित परीक्षेसमोर उभे केले जातात, ते रविवारच्या कायद्याच्या वेळी येणाऱ्या पूर्वेकडील वाऱ्याच्या आगमनापूर्वी मार्गदर्शन करण्यासाठी, तयारी करून देण्यासाठी आणि पवित्र करण्यासाठी नियुक्त केलेले भविष्यवाणीपर ज्ञानाचे “तेल” प्राप्त करतील. “चांगले व वाईट याच्या ज्ञानाचे झाड” हे स्वर्गातील भाकराच्या बनावट प्रतिरूपाचे प्रतीक आहे, जी खाल्ली जाणार किंवा नाकारली जाणार आहे.

गालीलात, कफरनहूमच्या सभागृहात, येशूने आपल्या सेवाकार्यातील इतर कोणत्याही वेळेपेक्षा एका प्रसंगी अधिक अनुयायी गमावले. तेथे कसोटी ही होती की ख्रिस्ताची भविष्यसूचक वचने शब्दशः होती की आध्यात्मिक; आणि जे या कसोटीत अपयशी ठरले, ते अपयशी ठरले—कारण त्यांनी हे विसरले की मनुष्याने देवाच्या मुखातून निघणाऱ्या प्रत्येक वचनावर जगावे. ख्रिस्ताने स्पष्टपणे सांगितले होते की तो स्वर्गातून उतरलेली भाकर आहे, आणि जे या कसोटीत अपयशी ठरले त्यांनी सत्याला ग्रीकांनी दर्शविलेल्या मानवी प्रज्ञेशी मिसळून टाकले होते.

हव्हेने बागेतील अपयशास आरंभ करण्यापूर्वी, ख्रिस्ताने आदाम आणि हव्वा या दोघांनाही चांगल्या आणि वाईटाच्या ज्ञानाच्या झाडाचे फळ खाऊ नये, अशी आज्ञा दिली होती. सनातन सुवार्तेच्या तीन पायऱ्यांपैकी पहिली म्हणजे देवाचे भय होय.

“प्रकटीकरणातील महान, विस्मयकारक सत्ये मनाने आत्मसात केली, तर ते आपल्या शक्तींचा उपयोग क्षुल्लक विषयांवर करण्यात कधीही संतुष्ट राहणार नाही; आजच्या तरुणांना नैतिकदृष्ट्या भ्रष्ट करणाऱ्या फालतू साहित्यापासून आणि निरर्थक करमणुकांपासून ते तिरस्काराने दूर वळेल. ज्यांनी बायबलमधील कवी आणि ऋषितुल्य ज्ञानी यांच्याशी आत्मीय संगती केली आहे, आणि ज्यांच्या आत्म्यांना विश्वासाच्या वीरांच्या गौरवशाली कृत्यांनी स्पर्शून जागृत केले आहे, ते विचारांच्या समृद्ध क्षेत्रांतून अशा रीतीने बाहेर येतील की त्यांची अंतःकरणे अधिक शुद्ध आणि त्यांची मने अधिक उन्नत असतील, यापेक्षा की ते सर्वाधिक विख्यात लौकिक लेखकांचा अभ्यास करण्यात गुंतलेले असते, किंवा जगातील फारो, हेरोद आणि सीझर यांच्या पराक्रमांचे चिंतन व गौरव करण्यात मग्न झालेले असते.”

“तरुणांच्या शक्ती बहुतांशी सुप्त अवस्थेत असतात, कारण ते देवभ्यास ज्ञानाची सुरुवात ठरवत नाहीत. प्रभूने दानियेलाला बुद्धी आणि ज्ञान दिले, कारण तो आपल्या धार्मिक तत्त्वांत हस्तक्षेप करणाऱ्या कोणत्याही प्रभावाखाली येऊ इच्छित नव्हता. आपल्याकडे विचारसंपन्न, स्थिर आणि खऱ्या मूल्याचे पुरुष इतके थोडे का आहेत, याचे कारण असे की ते स्वर्गापासून स्वतःला तोडून टाकूनही महानता प्राप्त होईल असे समजतात.” Messages to Young People, 255, 256.

हव्नेने तिचा “देवभय” गमावला. तिने देवाच्या वचनांपुढे थरथर कापले पाहिजे होते; हे एकशे चव्वेचाळीस हजारांचे एक वैशिष्ट्य आहे. देवभय ही तीन कसोट्यांपैकी पहिली आहे, आणि ती भविष्यवाणीचे वचन उघडले जाते तेव्हा आरंभ होते, ज्याचा अंतिम परिणाम असा होतो की एक ज्ञानी वर्ग आणि एक मूर्ख वर्ग निर्माण होतो. ज्यांना ज्ञानी ठरविले जाणे नियत आहे, त्यांच्यासाठी आरंभ हा देवाच्या वचनापुढे थरथरण्यात आहे. हव्नेने हे केले नाही, आणि परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या दुसऱ्या टप्प्याला सामोरे गेली तेव्हा ती देवाचे गौरव करू शकली नाही; आणि त्यानंतर ती न्यायाच्या घटकेसमोर उभी राहिली, जिथे तिने लावदिकीयेचे नग्नत्व प्रकट केले.

“जे सर्व ख्रिस्ती चरित्र परिपूर्ण करू इच्छितात, त्यांनी ख्रिस्ताचे जू धारण केले पाहिजे. जर त्यांना ख्रिस्त येशूमध्ये स्वर्गीय ठिकाणी एकत्र बसावयाचे असेल, तर या पृथ्वीवर असतानाच त्यांनी त्याच्याकडून शिकले पाहिजे. ख्रिस्ताने स्वतःस सुखावले नाही. त्याचे संपूर्ण जीवन शुद्ध, निःस्वार्थ परोपकाराच्या विकासाचे होते. त्याने पतित जगाला, सैतानाला व त्याच्या सभेला, स्वर्गीय विश्वाला, आणि अपतन न झालेल्या जगांना हे प्रदर्शित करण्यासाठी मानवी स्वभाव धारण केला की, त्याच्या दैवी स्वभावाशी एकरूप झालेला मानवी स्वभाव देवाच्या नियमास पूर्णतः आज्ञाधारक होऊ शकतो. सर्वांनी विचारले पाहिजे, ‘तारण पावण्यासाठी मी काय केले पाहिजे?’ देव नम्र, खेदित अंतःकरणाची अपेक्षा करतो, जे त्याच्या वचनापुढे थरथर कापते. केवळ दैवी वेदीवरूनच आपण ती स्वर्गीय मशाल प्राप्त करू शकतो, जी प्राप्त झाल्यावर आपल्याला आपल्या अयोग्यतेचे संपूर्ण दर्शन घडविल, आणि ख्रिस्ताच्या गौरव व महिम्याचे प्रकटीकरण करील. हे जेव्हा दिसून येते, तेव्हा देव आपल्याला पवित्र आत्म्याच्या मार्गदर्शनाखाली ठेवतो, आणि तो आपल्याला सर्व सत्यात नेईल.” Bible Echo, July 20, 1896.

सत्य आणि असत्य यांचे मिश्रण करणे हे सैतानाचे कार्य आहे, ज्याची ओळख अधर्माच्या गूढतेप्रमाणे केली जाते. अन्वेषक न्यायाच्या अंतिम घडामोडींमध्ये सर्व मानवजातीची तडजोड नॅशव्हिल, टेनेसी येथील पार्थेनॉन मंदिरात स्मृतिरूपाने प्रतिष्ठित केलेली आहे.

“आपल्या तरुणांना अशा विद्यापीठांत पाठविणे शहाणपणाचे नाही, जिथे ते ग्रीक आणि लॅटिन यांचे ज्ञान प्राप्त करण्यासाठी आपला वेळ अर्पण करतात, आणि त्या भाषा अवगत करण्यासाठी ज्यांचा ते अभ्यास करतात त्या अविश्वासी लेखकांच्या विचारांनी त्यांच्या मस्तकांचे आणि हृदयांचे परिपूर्ण भरण होत असते. ते असे ज्ञान संपादन करतात, जे अजिबात आवश्यक नाही, किंवा महान शिक्षकाच्या धड्यांशी सुसंगतही नाही. सर्वसाधारणपणे, अशा प्रकारे शिक्षण घेतलेल्यांमध्ये आत्मगौरव फार असतो. त्यांना वाटते की त्यांनी उच्च शिक्षणाच्या शिखरावर पोहोचले आहे, आणि ते असे गर्वाने वावरतात, जणू ते आता शिकणारेच उरलेले नाहीत. ते देवाच्या सेवेसाठी अयोग्य ठरतात. तुलनेने निरुपयोगी असे शिक्षण मिळविण्यासाठी ज्यात अनेकांनी आपला वेळ, साधने, आणि अध्ययन खर्च केले आहे, ते सर्व अशा शिक्षणासाठी वापरले गेले पाहिजे होते की ज्यामुळे ते सर्वांगीण पुरुष आणि स्त्रिया बनले असते, व्यावहारिक जीवनासाठी योग्य ठरले असते. असे शिक्षण त्यांच्यासाठी अत्यंत मोलाचे ठरले असते.”

“आपल्या शाळा सोडून जाताना विद्यार्थी आपल्या बरोबर काय घेऊन जातात? ते कुठे जात आहेत? ते काय करणार आहेत? इतरांना शिकविण्यास समर्थ ठरेल असे ज्ञान त्यांच्या जवळ आहे काय? सुज्ञ पिता आणि माता होण्यासाठी त्यांना शिक्षण देण्यात आले आहे काय? ते कुटुंबाचे प्रमुख म्हणून सुज्ञ शिक्षकांप्रमाणे उभे राहू शकतात काय? आपल्या गृहजीवनात ते आपल्या मुलांना अशी शिकवण देऊ शकतात काय की त्यांचे कुटुंब असे कुटुंब ठरेल, ज्याकडे देव आनंदाने पाहू शकेल, कारण ते स्वर्गातील कुटुंबाचे प्रतीक आहे? त्यांना असे एकमेव शिक्षण प्राप्त झाले आहे काय, ज्याला खऱ्या अर्थाने ‘उच्च शिक्षण’ म्हणता येईल?”

“उच्च शिक्षण म्हणजे काय? स्वर्गाशी साम्य धारण करीत नसेल, तर कोणतेही शिक्षण उच्च शिक्षण म्हणता येणार नाही; जोपर्यंत ते तरुण पुरुष व तरुण स्त्रिया यांना ख्रिस्तासारखे होण्यास प्रवृत्त करीत नाही, आणि देवाच्या स्थानी आपल्या कुटुंबांचे प्रमुख म्हणून उभे राहण्यास त्यांना पात्र करीत नाही, तोपर्यंत ते उच्च शिक्षण ठरत नाही. जर एखादा तरुण आपल्या शालेय जीवनात ग्रीक व लॅटिन यांचे ज्ञान, तसेच अविश्वासी लेखकांच्या ग्रंथांतील भावार्थ आत्मसात करण्यात अपयशी ठरला असेल, तर त्याचे फारसे नुकसान झालेले नाही. जर येशू ख्रिस्ताने अशा प्रकारचे शिक्षण आवश्यक मानले असते, तर जगात त्याचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी, मर्त्यांना

कधीही सोपविण्यात आलेल्या सर्वांत महान कार्यासाठी ज्यांना तो शिक्षित करित होता त्या आपल्या शिष्यांना त्याने ते दिले नसते काय? परंतु त्याऐवजी, त्याने त्यांच्या हाती पवित्र सत्य दिले, जे त्याच्या साधेपणात जगाला दिले जावे.”

“काही प्रसंगी ग्रीक आणि लॅटिनचे विद्वान आवश्यक असतात. काहींनी या भाषा अभ्यासल्या पाहिजेत. हे योग्य आहे. परंतु सर्वांनी नव्हे, आणि अनेकांनीही नव्हे, त्यांचा अभ्यास केला पाहिजे. जे असे समजतात की उच्च शिक्षणासाठी ग्रीक आणि लॅटिनचे ज्ञान अत्यावश्यक आहे, ते दूरदृष्टी ठेवू शकत नाहीत. तसेच, जगातील लोक ज्याला विज्ञान म्हणतात त्या गोष्टींच्या गूढ रहस्यांचे ज्ञान देवाच्या राज्यात प्रवेश करण्यासाठी आवश्यक नाही. मनाला कुतर्क आणि परंपरांनी भरून टाकणारा सैतानच आहे; ह्याच गोष्टी खऱ्या उच्च शिक्षणाला दूर ठेवतात, आणि त्या शिकणाऱ्यासह नाश पावतील.

“ज्यांनी खोटे शिक्षण प्राप्त केले आहे, ते स्वर्गाकडे दृष्टी लावत नाहीत. जो खरा प्रकाश आहे, ‘जो जगात येणाऱ्या प्रत्येक मनुष्याला प्रकाश देतो,’ त्याला ते पाहू शकत नाहीत. ते अनंतकालिक वास्तवांकडे भासमात्र गोष्टी म्हणून पाहतात; अणूला जग म्हणतात, आणि जगाला अणू म्हणतात. ज्यांनी तथाकथित उच्च शिक्षण प्राप्त केले आहे अशांपैकी अनेकांविषयी देव असे घोषित करतो, ‘तू तराजूत तोलला गेलास, आणि तू अपुरा आढळलास,’—व्यावहारिक व्यवहारांचे ज्ञान नसण्यात अपुरा, वेळेचा सर्वोत्तम उपयोग कसा करावा याचे ज्ञान नसण्यात अपुरा, येशूसाठी कष्ट कसे करावेत याचे ज्ञान नसण्यात अपुरा.” Review and Herald, August 17, 1897.

नॅशविलवरील अग्निगोलांचा इशारा कोणत्याही मनमानी शहराविषयी नाही; तो सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट, संयुक्त संस्थाने आणि जगावर आणलेला थेट न्याय आहे. नॅशविलचे अग्निगोल अॅडव्हेंटिझमच्या विविध श्रेणींसाठी, पृथ्वीच्या पशूसाठी आणि जगासाठी भिन्न वैशिष्ट्यांचे प्रतिनिधित्व करतात. नॅशविलचे अग्निगोल खोट्या शिक्षणावरील देवाचा न्याय आहेत, ज्याचे प्रतीक चांगल्या व वाईटाच्या ज्ञानवृक्षाने केले आहे.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

“विविध प्रतिमांच्या द्वारे प्रभु येशूने योहानास त्या लोकांचा दुष्ट स्वभाव आणि मोहक प्रभाव दर्शविला, जे देवाच्या लोकांचा छळ करण्यामुळे प्रसिद्ध झाले आहेत. या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीकाळात जे अनर्थाचे गूढ इतक्या मोठ्या प्रमाणावर प्रकट होत आहे, त्याचा काळजीपूर्वक शोध घेण्यासाठी सर्वांना ज्ञानाची आवश्यकता आहे. जगातील राज्यकर्त्या सत्तांच्या अधीन राहणाऱ्या त्या रहिवाशांच्या घृणास्पद कृत्यांचे देवाने केलेले प्रकटन—जे स्वतःस गुप्त समाजांत आणि संघटनांत बांधून घेतात व देवाच्या नियमशास्त्राचा मान राखीत नाहीत—यामुळे सत्याचा प्रकाश प्राप्त झालेल्या लोकांना या सर्व दुष्टतांपासून स्वतःला अलिप्त ठेवणे शक्य झाले पाहिजे. जगातील सर्व खोट्या धर्मांचे अनुयायी अधिकाधिक आपली दुष्कृत्ये प्रकट करतील; कारण पक्ष फक्त दोनच आहेत—जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि जे देवाच्या पवित्र नियमशास्त्राविरुद्ध युद्ध करतात....”

“स्त्रीच्या संतती आणि सर्प यांच्यामधील वैर प्रभूने स्पष्टपणे निश्चित केले आहे. ‘आणि मी तुझ्या व स्त्रीच्या मध्ये, आणि तुझ्या संततीच्या व तिच्या संततीच्या मध्ये वैर उत्पन्न करीन; ती तुझे मस्तक चिरडील, आणि तू तिची टाच चावशील.’ ‘आणि आदामास तो म्हणाला, कारण तू आपल्या पत्नीचे म्हणणे ऐकलेस, आणि ज्या वृक्षाविषयी मी तुला आज्ञा दिली होती, असे सांगून की, त्याचे फळ तू खाऊ नकोस, त्या वृक्षाचे फळ तू खाल्ले आहेस; म्हणून तुझ्यामुळे भूमी शापित झाली आहे; आयुष्यभर तू कष्टाने तिचे अन्न खाशील; ती तुला काटे व तण उत्पन्न करून देईल; आणि तू शेतातील वनस्पती खाशील; आपल्या कपाळाच्या घामाने तू भाकर खाशील, जोपर्यंत तू पुन्हा भूमीत जात नाहीस; कारण त्यातूनच तुला घेतले गेले आहे; कारण तू माती आहेस, आणि मातीसच परत जाशील.’”

“स्वतःच्या मार्गाने चालून, सैतानाच्या प्रलोभनांशी सुसंगत रीतीने वागत आणि देवाच्या ज्ञात इच्छेच्या विरोधात जाऊन, मनुष्याने व्यर्थपणे स्वतःला उंचावण्याचा आणि स्वतःवर आशीर्वाद आणण्याचा प्रयत्न केला. अशा प्रकारे त्याला देवाच्या आज्ञांच्या अवज्ञेचे अनुभवजन्य ज्ञान प्राप्त झाले. अशा प्रकारे त्याने चांगले आणि वाईट जाणले;

अशा प्रकारे त्याने देवाप्रती आपली विश्वासूता आणि निष्ठा गमावली आणि संपूर्ण मानवकुळावर दुष्टता व दुःख यांचे पूरद्वार उघडले. आज कितीजण हाच प्रयोग करीत आहेत! मनुष्य कधी शिकणार की त्याच्या सुरक्षिततेचे एकमेव साधन म्हणजे 'परमेश्वर असे म्हणतो' यावर संपूर्ण विश्वास ठेवणे होय?"

"सैतान मानवी उपाययोजनांच्या माध्यमातून देवाच्या मुलांवर स्वतःच्या कल्पित गोष्टी लादण्याचा प्रयत्न करीत आहे. तो देव म्हणून स्वीकारला जावा, किंवा अगदी देवापेक्षाही उच्च स्थानावर बसविला जावा, असा प्रयत्न करीत आहे.

"शब्बाथाचा दिवस आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी बदलून, तो मनुष्यांना देवाच्या विधानांवर अविश्वास करावयास प्रवृत्त करतो, आणि अशा प्रकारे त्यांच्या स्वतःच्या मार्गांना व योजनांना त्यांच्या स्वतःच्या दृष्टीने व त्यांच्या विकृत न्यायबुद्धीनुसार अत्यंत शहाणे समजण्यास लावतो. मानवी डावपेचांद्वारे तो मनुष्यांना देवाच्या स्पष्ट आज्ञा मानवी परंपरेपेक्षा कमी प्रभावी आहेत असे मानण्यास, आणि त्या नियमशास्त्रापासून—जे सदैव पवित्र, न्याय्य आणि चांगले आहे—होणारे विचलन क्षुल्लक आहे असे समजण्यास प्रवृत्त करतो. अशा रीतीने मानवी साधनांना आज्ञाधारक लेकरांप्रमाणे देवाशी सुसंगतीने चालण्यापासून रोखून, तो आपल्या जगात देवाच्या कार्याची पूर्तता होण्यास अडथळा आणू शकतो, हे तो पाहतो."

"परंतु उत्तरदायित्वाच्या पदांवर उभ्या असलेल्या मानवी साधनांसह सैतानाच्या कपटी संगतीबद्दल भय बाळगणे आणि तिचा त्याग करणे, पापाचा प्रयोग करून पाहिला गेला आहे तरीही, आपल्या पहिल्या पालकांच्या बाबतीत जितके आवश्यक होते तितकेच आता देखील आहे. मला असे सांगण्याची सूचना देण्यात आली आहे की, देवाच्या कार्यात उत्तरदायित्वाच्या पदांवर नेमले गेलेल्या पुरुषांनी इतरांवर नियंत्रण ठेवण्याच्या आपल्या अधिकाराचे अति-मूल्यांकन केले आहे. एखादा मनुष्य ज्या पदावर असतो, त्यामुळे त्याचा स्वभाव बदलत नाही. काही जणांना असे वाटत असल्याचे दिसून आले आहे की, मंडळ्यांसाठी आणि आरोग्यगृहांसाठी त्यांनीच योजना आखल्या पाहिजेत आणि त्यांच्या निर्णयाविषयी कोणताही प्रश्न उपस्थित केला जाऊ नये. त्यांनी प्रत्येक पावलावर येशूकडून शिकावे. प्रत्येक मनुष्यासाठी तोच सर्वोच्च अधिकार असला पाहिजे."

"जो आमचा अनेकदा उपदेशक राहिला आहे तो म्हणतो, 'मनुष्याने आपल्या देवाबरोबर नम्रतेने चालणे किती कठीण आहे—खेदपूर्ण आत्म्याने देवाचा मार्ग स्वीकारणे आणि महान सांसारिक लाभ सादर करीत असल्याचे भासणाऱ्या सैतानाच्या प्रस्तावांना नाकारणे.' देवाने एकट्यानेच घातलेल्या भक्कम पायावर दृढपणे उभे राहण्याऐवजी मनुष्याने स्वतःचा मार्ग धरण्याचा प्रभाव वारंवार प्रकट झाला आहे. देवाने दर्शविलेल्या सरळ मार्गांनी चालण्यास नकार दिल्यास ते गोंधळात पडतील आणि ज्यांच्यासमोर हाच कस आणि हीच परीक्षा आहे अशा इतरांना शहाणपण शिकवू शकणार नाहीत. मनुष्य केव्हा शिकणार की देव हा देव आहे, आणि तो मनुष्य नाही की त्याने बदलावे?"

"जे योग्य मार्गापासून दूर गेले आहेत, त्यांपैकी काहींना देवाने त्यांच्यावर न घातलेल्या जबाबदाऱ्या आपल्या हातात घेण्याचा सतत ताप चढलेला आहे. देव प्रत्येक सेवकाला आणि प्रत्येक वैद्याला सत्याची साधेपणा टिकवून ठेवण्याचे आवाहन करतो. जुना आणि नवा करार या दोन्हीत प्रकट झालेला देवाचा पुत्र हाच आज आपल्या जगाचा तारणारा आहे. प्रत्येक वैद्यकीय मिशनरीने आपले प्रशिक्षण त्याच्याकडून घ्यावे. जोपर्यंत तो वायूच्या अधिकाराच्या अधिपतीपासून स्वतःला वेगळे करीत नाही, तोपर्यंत तो त्याच्यावर विश्वास ठेवणाऱ्या आत्म्यांना दिशाभूल करील. जे पुरुष इतके शिक्षित आणि उन्नत झालेले आहेत की त्यांच्या योजना सामान्य लोकांना समजू शकत नाहीत, अशा पुरुषांपासून सर्वांनी सावध राहावे."

"पापाची कारस्थाने अनंत कल्पनेलाही मागे टाकणारी आहेत. प्रत्येक आपत्ती, प्रत्येक दुःख व मृत्यू, हे केवळ दुष्टतेच्या सामर्थ्याचेच नव्हे, तर जिवंत देवाच्या सत्यतेचेही प्रमाण आहे. सत्य, म्हणजे जिवंत देवाचे वचन, जे सदासर्वकाळ टिकून राहते, आणि जे आज्ञापालनाद्वारे जीवन देते, हे जाणूनही मनुष्याची सैतानाच्या युक्तीला अनुरूप होण्यातील दुर्बलता अत्यंत आश्चर्यकारक आहे. जे सर्व देवाकडून शिकविले जातात ते ख्रिस्ताला त्याचा पुत्र म्हणून ओळखतात. जे सर्व देवाच्या ज्ञात घोषणांवर विश्वास ठेवत नाहीत ते पापाच्या लोकप्रियतेचे प्रदर्शन

करतात, आणि ते सत्याच्या परिपूर्ण पवित्रीकरणाद्वारे प्रकाशात आणलेल्या जीवन व अमरत्वाच्या बाजूने कार्य करीत नाहीत. जोपर्यंत ते स्वभावात, शब्दांत आणि आत्म्यात बदल घडवून आणत नाहीत, तोपर्यंत आत्मे नष्ट होतील.”

“पुनर्स्थापित परादीसाकडे जाण्यासाठी कोणताही मध्यम मार्ग नाही. या शेवटच्या दिवसांसाठी मनुष्याला देण्यात आलेला संदेश मानवी कल्पक युक्त्यांशी मिश्रित होण्यासाठी नाही. आपण सांसारिक वकिलांच्या नीतीवर अवलंबून राहू नये. आपण प्रार्थनेत नम्र असे पुरुष असले पाहिजे, सैतानाच्या कार्यकारी साधनांनी आंधळे झालेल्यांसारखे वागणारे नव्हे.”

“अनेकांकडे विश्वास असतो, परंतु प्रेमाद्वारे कार्य करणारा आणि आत्म्याचे शुद्धीकरण करणारा विश्वास नसतो. तारणारा विश्वास हा केवळ सत्यावरचा साधा विश्वास नाही. ‘भुतेही विश्वास ठेवतात, आणि थरथर कापतात.’ देवाच्या आत्म्याची प्रेरणा मनुष्यांना असा विश्वास प्रदान करते की जो एक प्रवर्तक सामर्थ्य ठरतो, जो चारित्र्य घडवितो, आणि मनुष्यांना केवळ औपचारिक कृतीपेक्षा उच्च स्थानी नेतो. आपले शब्द, आपली कृत्ये, आणि आपला आत्मभाव यांनी आपण ख्रिस्ताचे अनुयायी आहोत या वस्तुस्थितीची साक्ष द्यावी.”

“देवाने बहाल केलेला सर्वांत महान प्रकाश आणि आशीर्वाद हे या शेवटच्या दिवसांत अपराध व धर्मत्यागापासून सुरक्षिततेची हमी नाहीत. ज्यांना देवाने विश्वासाच्या उच्च पदांवर उन्नत केले आहे, ते स्वर्गीय प्रकाशापासून वळून मानवी ज्ञानाकडे जाऊ शकतात. तेव्हा त्यांचा प्रकाश अंधकार बनेल, देवाने त्यांच्यावर सोपविलेल्या त्यांच्या क्षमता सापळा ठरतील, त्यांचा स्वभाव देवाला अपराधकारक ठरेल. देवाची थट्टा केली जाणार नाही. त्याच्यापासून दूर जाण्याचे जे निश्चित परिणाम आहेत, ते झाले आहेत आणि ते नेहमीच होत राहतील. देवाला अप्रिय असलेली कृत्ये करणे—आणि त्यांविषयी ठामपणे पश्चात्ताप करून ती सोडून देण्याऐवजी त्यांना न्याय्य ठरविण्याचा प्रयत्न करणे—हे दुष्कर्म करणाऱ्याला पायरीपायरीने फसवणुकीकडे नेईल, जोपर्यंत अनेक पापे दंडमुक्तपणे केली जात नाहीत. जे सर्व असे चारित्र्य धारण करू इच्छितात की ज्यामुळे ते देवाबरोबर सहकारी कामगार ठरतील आणि देवाची प्रशंसा प्राप्त करतील, त्यांनी स्वतःला देवाच्या शत्रूंपासून वेगळे केले पाहिजे आणि ख्रिस्ताने योहानाला जगाला देण्यासाठी दिलेले सत्य कायम राखले पाहिजे.” Manuscript Releases, खंड 18, 30-36.